

Af de indhentede Oplysninger skal man anføre, at Silkeborg og Aalborg-Egnen har østet Fredning fra 1ste Oktober—1ste Januar. Hjørring-Egnen har østet 15de Oktober—1ste Februar, Syd-Sjælland 15de Oktober—1ste Januar, Fiskere fra Thuro 1ste November—1ste Januar og Hovbroegnen 1ste November—1ste Februar.

Det maa dog bemærkes, at Opgangstiderne ere noget uens i de enkelte Aar; Vandløbenes Vandmængde og Natur, Vejrligets Karakter m. m. gør sig gældende, saa at det vil vise sig nødvendigt ved Regulativer eller særskilte Love (Gudenaa og Nanders Fjord) at udvide disse Fredningstider. Smidlertid ville de nu foreslaaede Tider for Laks, Ørred og Bækørred vistnok være tilfredsstillende som almengældende Bestemmelser. De stemme ogsaa ganske godt med de af „Deutscher Fiskerei-Verein“ i 1882 ved Thylands mest fremragende fiskerikyndige opgivne Tider, nemlig for Laks og Vandørred 1ste November—1ste December, for Indsørred (Hjemmesørred) og Bækørred 1ste November—1ste Januar.

Til Sammenligning kan anføres, at i Frankrig, ved Dekret af 18de Maj 1878, er Laksens Fangst forbudt fra 1ste Oktober—10de Januar og Ørredens fra 20de Oktober—10de Januar. — I Finland er Fangsten af laksartede Fisk (ved Lov af 4de December 1865) aldeles forbudt ved deres Op- og Nedgang i „høst og vår“ uden nærmere Tidsfæstelse; derom maa de fiskeriberettigede nærmere komme overens.

Den nugældende Lovs Bestemmelse af Geddens Fredningstid (Marts) har Kommissionen ment at burde forandre til 15de Marts—1ste Maj, hvorved formentlig bedre rammes den Tid, som gælder for hele Landet.

Geddefiskeriet, som udgør en ikke ringe Del af de første Bændes Udbytte, er paa flere Maader blevet indskrænket, dels ved et hensynsløst Fiskeri og dels ved de Hindringer, som Udtøringsarbejder, Sænkning af Søernes Niveau og et stærkt Baadfiskeri har lagt i Vejen for denne Fisks Veg. Kommissionens Forslag om en udvidet Fredningstid for denne Fisk har derfor ogsaa til Hensigt at modvirke de nævnte Hindringer.

2det Stykke i den nugældende Fiskerilovs § 53 har man opretholdt, fordi man derved giver Lejlighed til nogen Ændring i Fredningstiderne, hvor saadant maatte findes tjenligt.

ad § 7.

En Sammenligning med den nugældende Lovs § 56 vil vise, at Kommissionen ogsaa med Hensyn til Minimalmaalene har søgt at simplificere Bestemmelserne herom, og at den ligesom over for Fredningstiderne har fundet det rettest at indskrænke Lovens Paabydende til ifkun at omfatte de for Ferskvandsfiskeriet værdifuldeste Fiske og de Arter, hvor Maalet har nogen særlig Betydning. Af denne Grund har man ment det rettest kun at fastsætte Mindstemaal for Aal, Laks, Ørred, Bæk- eller Stenørred (Fovel), Hælt og Gedde samt Krebs.

Loven af 5te April 1888 har for Aalen en Minimal længde af 12 Tommer, medens det Rigsdagen i 1896 forelagte Forslag til en Lov for Fiskeriet, dens § 59 jfr. § 14, har sat Maalet til 14 Tommer.

Det har i Kommissionen været paa Tale, hvorvidt man, saaledes som gjort i Dansk Fiskeriforenings Udkast til Lov om Ferskvandsfiskeri, kun skulde foreslaa Mindstemaal for den saakaldte gule Aal, eller om man skulde lade Maalet gælde for Aal i Almindelighed.

Ved gul Aal forstaas den endnu ikke udvoksede eller kønsmodne Blankaal, en Fisk altsaa, som endnu ikke har naaet den Værdi, den vil kunne naa. Blankaalen derimod er det fuldt udviklede Individ, der har naaet den Størrelse, den overhovedet kan naa. Der kunde derfor være en Del, der talte for kun at lade Mindstemalet gælde for den gule Aal; men naar man dog maa anbefale at fastsætte Mindstemaal for Aal i Almin-